

II M + 060

~~...~~
-1-

8304

8304

18. III - 43 r.

sta. Jabłński Janusz
17. B. S.

wiek 7. VIII - 1924 r.

Uczeń. Kanaler.

Zestawy z matką i bratem Przejścia z mego zstania.

13 kwietnia 1940 roku o godz. 4 rano rozległo się ostre stukanie do drzwi. Po otworzeniu ujrzałem (jak się później okazało) N. K. W. D. ^{stów} ubranym po cywilnemu. Natychmiast cały dom podległ szeregowej rewizji. Po szeregowej rewizji w domu i w całej zabudowie, rozkarzali żeby za godz. być gotowym do wyjazdu. Na jedną osobę pozwolili wziąć tylko po 50 kg żywności i ubrania t. j. 150 kg na rodzinę. Przy pakowaniu później i tego nie pozwolili wziąć. Przez cały czas nie pozwolili nikomu wejść do domu i porozmawiać z nami.

Wynieśli nas ze wsi Januszkowice gm. Werenów. pow. Siedl. mówiąc że przesiedlają nas 100 km od strefy granicznej. W transporcie już mówili że wyniosą nas jako rodzinę „polskiego komandosa” która służyła w kwaterach dla wsi. Zatrudniali nas na stacji Biernatowie po 30-40 osób do wagonu. Na sam początek nie wypuszcili z wagonu przez 1 1/2 doby, ani nie dostarczyli wody. W wagonach były i rodziny z małymi dziećmi. Ciężko i duszno. Na polskich kwaterach ludzi którzy chcieli dostarczyć nam żywności nie dopuścili do pociągu.

17 kwietnia pociąg przejechał granicę. Zapasy żywności wynerowały się. Jak długo będą nas więzić nie wiadomo. Raz na parę dni dają wiadmość i potochu chleba na wagon. Dniem rzeźby chorować. Po parę dniach jazdy na skutek złych warunków higienicznych w wagonach zaczęły się pojawiać wry. Z każdym dniem było coraz więcej. Przez cały czas komendant nas przy rannych dniach i okresach. 3 września 28 kwietnia brudnych i wychudzanych wyładunku nas na stacji Pińczów. Samochodem wynieśli nas 100 km od stacji do katolickiego kościoła Kenie.

Korackie domy okazywały się pełne robactwa i wron. Koracki bardzo złego
 wreczki się odnosi do kobiet. Zaurożo się starać opniemienie do rozrywkowego kotłowni.
 Judalo się wyjeżdżać po trzech tygodniach wyjazd do rozrywkowej mostki
 Olszówka, Presnowski rejan. Sewersko - Korackańska okr. Wioska położona
 o 130 km od stacji. Tu zaczęto się życie restauracji.

Miekanie trzeba było znaleźć samemu. Kłopoty do pracy nie murałi.
 Tutajna młodzież zaczęła poprostu kpić z nas i odynamyjni stowami i
 wyznajac. Były wypadki mearnia kamieniami ze nowemi kobietami.
 Lubił pociągać do nieprzytomności naszych dzieci przez tutajnych.

Dla meryżni było łatwiej znaleźć pracę i zarobić, natomiast kobiety musiały
 spędzać lub wymieniać ze chlebem różną ubranie czy posiłek, przy tej wymianie
 katechizm w okropny sposób wykonywali naszych. Wapnyżad [na planie 30kg
 pręciwy, parę białym 2 kg marta, twardzi 16kg pręciwy].
 Też pręciwy w młynie nie chcieli podkrami rzemień, trzeba było brzożiarona.
 ze które trzeba jeszcze było gospodarzowi zapłacić.

Praca w kotłowni nie przynosiła żadnej korzyści.
 Gdy się pracowało w „brygadzie” dawali na miejscu żyć. Natomiast
 gdy ktoś z nich z różnych powodów wrócił się do domu nie mógł dostać.
 Do zaliczenia trzeba było czekać cały rok. Przy t. w. „atrakcyjnym” de’ razi
 okazywało się że pomimo iżkiej pracy ktoś nie mógł więcej żyć niż zarobek.
 I musiał jeszcze dopłacić do swojej pracy.

Trzeba było szukać innej pracy, żeby zabezpieczyć byt sobie, matce i młodemu
 bracińkowi. Samą pracę nie można było znaleźć na miejscu.
 Wapnyżad [za napitowanie i porobanie 1m³ płacili 3 ruble, a pod t. j. 16kg
 pręciwy kosztowało do 100 rubli 140 rubli 6-8 rubli]. Trzeba było ostatnie
 rzeczy oddawać za żywność. Opieki lekarskiej dla nas nie było.
 Niewielki sklep dla potrzeb nie był dostępny jak również dom gdzie
 sprzedawali pożytki. Poprostu z tych domów wyjeżdżali naszych.
 Dla pożytku trzeba było czekać na duone. Pożytki które przychodziły
 z Polski były bardzo często kontrolowane przez miejscowego dyktatora
 i dużo rzeczy z tych pałek ginęło.

Gazet nie dawali nam do czytania, tylko sami się czytali i opowiadali
 że Niemcy bardzo bombardują Anglię i że Anglia tak samo jak i Polska
 przelka padnie. Do inożce również że chyba im wtoży na dloni
 wyszły jakoby będzie Polska i my także pojedziemy.

Chcieli się również gdy Niemcy zajmowali nowe tereny. Mówią że Anglia jest
 zastaba ażeby uakrzyła Niemcy. Tę nie Ameryka nie pomoże swemu dołaczni.
 Już po wydaniu nam pasportów S. N. K. W. Praczto meryżni robierac
 na swoją robotę. I murać do pracy w kotłowni.

Kobiety które miały małe dzieci były bardzo cęsto i to ruz wymiarze
 z domu, posąd być ze dziećmi kuzyn. Tę nie na to nie można było
 poradzić. Później ruz gdy ktoś nie miał w nam wyjeżdżać do roboty
 na 60 dni wyjeżdżali gorzej wierzaniem do pociągania lasu.

Dla siebie dawało nożto się na plecach po parę kilometrów.
 Co do mieszkan to było cęsto w domach. Bardzo tego trzeba było
 płacić za mieszkanie 15-30 rubli od osoby na miesiąc.
 Gdy wybuchła wojna pomiędzy Polską a Niemcami zaczęli już awanturac
 tych którzy nie chcieli pracować. Później nie miał kto pracować.

Po zawarciu umowy warunki dla nas momentalnie się zmieniły
 i poprostu poszli ażeby pomogąc z pracy płaszcze z gór.
 Młodzież wzięła swoją politykę odnam na ruz tony. Zaręczyli ropanac
 na swoją rebrania młodzieży i do t. w. „klubu” Ładne dno mówią
 o Polsce i o przyjaźni Polsko - Łoneckiej.

Do wojaka wyjeżdżatem 14. XII - 44 r. W rejonie dostalem bezpłatny
 bilet do Białoboku. Wlatuli dostamie się na stację.
 Natomiast gdy w czerwcu 1942 r. wyjeżdżatem na wólop do Olszówki
 po rodzinę poprostu murialem ich wyjechać bo nie chcieli poćcie.

J. Jabłonki